

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

tytułu prowadzenia działalności przy pomocy ubezpieczenia zgodnie z prawem portugalskim;

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2006/66/WE upłynął w dniu 26 września 2008 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o ich przyjęciu.

— nakładając na biura nieruchomości z innych państw członkowskich obowiązek posiadania dodatkowego kapitału własnego, zgodnie z przepisami prawa portugalskiego oraz

— poddając biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich pełnej kontroli dyscyplinarnej sprawowanej przez InCI, I.P.;

(¹) Dz.U. L 266, s. 1.

— Stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła również zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 TFUE i 56 TFUE, nakładając na biura nieruchomości wymóg prowadzenia wyłącznie tej działalności, z wyjątkiem zarządzania nieruchomościami na cudzy rachunek, a na pośredników w obrocie nieruchomościami — wymóg wykonywania wyłącznie działalności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-518/09)

(2010/C 37/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: I.V. Rogaliki i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 56 TFUE:

— nie wprowadzając w swoim prawie rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a czasowym świadczeniem usług w odniesieniu do działalności z zakresu gospodarowania nieruchomościami prowadzonej przez biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami;

— nakładając na biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich obowiązek pełnej rejestracji w Instituto da Construção e do Imobiliário (instytucie budownictwa i nieruchomości, zwanym dalej „InCI, I.P.”) w celu czasowego świadczenia usług;

— nakładając na biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich obowiązek zagwarantowania odpowiedzialności z

Zarzuty i główne argumenty

Portugalski system dotyczący biur nieruchomości i pośredników w obrocie nieruchomościami zawiera liczne ograniczenia swobody świadczenia usług.

Działalność biur nieruchomości i pośredników w obrocie nieruchomościami prowadzona przez podmioty mające siedzibę lub faktyczne miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich podlega prawu portugalskiemu, jeżeli dotyczy ona nieruchomości położonych w Portugalii.

Prawo portugalskie stawia siedem wymogów dotyczących prowadzenia biura nieruchomości i cztery wymogi dotyczące wykonywania działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami.

Wymogi dotyczące zakresu podmiotowego licencji są surowe.

Wymóg dotyczący kwalifikacji zawodowych również jest surowy.

Portugalskie unormowania z dziedziny prowadzenia biur nieruchomości i pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wprowadzają zmianę tradycyjnych cech działalności pośrednictwa. Zamiast działalności pośrednictwa mamy do czynienia z działalnością agencji.

Wymóg, by umowa ubezpieczenia odpowiedzialności zawodowej została zawarta zgodnie z portugalskim prawem stanowi nieuzasadnione ograniczenie.

Wymóg posiadania dodatkowego kapitału własnego, określonego zgodnie z zasadami ustanowionymi w portugalskim Krajowym Systemie Księgowym stanowi dyskryminujące ograniczenie swobody świadczenia usług.

Poddanie biur nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami kontroli dyscyplinarnej ze strony portugalskiego organu administracji, w odniesieniu do świadczenia usług, bez uwzględnienia nadzoru, któremu usługodawca podlega już w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę, stanowi ograniczenie w rozumieniu art. 56 TFUE.

Portugalskie unormowania prawne przewidujące wyłączny lub niemal wyłączny charakter, odpowiednio, wykonywania działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami oraz prowadzenia biura nieruchomości, stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości i swobody czasowego świadczenia usług.

Warunki dostępu do wykonywania tej działalności nie zawierają rozróżnienia ani nie umożliwiają dokonania rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a czasowym świadczeniem usług.

Warunki dostępu do działalności z zakresu budownictwa, określone w portugalskim prawie, są wymogami dotyczącymi prowadzenia przedsiębiorstwa. Prawo portugalskie nie zawiera rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a świadczeniem usług o charakterze czasowym.

Ograniczenia swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości wynikające z portugalskiego prawa nie znajdują uzasadnienia ze względów porządku publicznego.

Chociaż określone ograniczenia podstawowych swobód świadczenia usług i przedsiębiorczości można uzasadnić ochroną konsumentów, sporne ograniczenia nie są proporcjonalne.

Wymóg prowadzenia przedsiębiorstwa, aby uzyskać możliwość świadczenia usług oraz wymóg posiadania licencji mający na celu sprawdzenie, czy spełnione są warunki prowadzenia przedsiębiorstwa, nie są środkami proporcjonalnymi w odniesieniu do swobody świadczenia usług.

Nie jest zwłaszcza rozsądnym wymogiem obowiązek uzyskania zatwierdzenia polisy ubezpieczeniowej w państwie przyjmującym.

Fakt, iż prawo portugalskie zawiera wymóg posiadania dodatkowego kapitału własnego nie wynika ze względów dotyczących wypłacalności.

Nieproporcjonalne jest poddawanie usługodawcy w pełni kontroli dyscyplinarnej, której podlegają pośrednicy w obrocie nieruchomościami oraz biura nieruchomości z siedzibą w Portugalii.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05 Arkema przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 grudnia 2009 r. przez Arkema France SA

(Sprawa C-520/09 P)

(2010/C 37/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Arkema France SA (przedstawiciel: M. Debroux, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie orzeczenia Sądu z dnia 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05,

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty na poparcie swego odwołania.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie przepisów dotyczących możliwości przypisania odpowiedzialności w zakresie praktyk antykonkurencyjnych spółki zależnej jej spółce dominującej. Podnosi ona w tym zakresie wewnętrzną sprzeczność dotyczącą samej treści zaskarżonego wyroku związaną z tym, że Sąd stwierdza w tym wyroku, że domniemanie decydującego wpływu spółki dominującej na jej spółkę zależną stanowi wzruszalne domniemanie, które może zostać obalone w przypadku, gdy spółka dominująca lub spółka zależna dostarczą dowody wskazujące na autonomię zachowania spółki zależnej, jednocześnie twierdząc, że funkcja spółki dominującej polega na zapewnieniu jednolitego kierowania spółkami zależnymi w ramach grupy spółek, w szczególności poprzez kontrolę budżetową. Z powyższego wynika de iure niewzruszalne domniemanie decydującego wpływu spółki dominującej na jej spółki zależne i w świetle tego twierdzenia Sądu niemożliwe jest dostarczenie przez spółkę zależną dowodów wskazujących na autonomię jej zachowania na rynku.